

vene i Luften. Jeg tillader mig at fastholde mit Synspunkt i den Retning.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem (Ulrich), der nu talte, sagde, at hans Parti havde den Anskuelse, at Bybefolkningen havde en Ret til at kræve af Byraadene og Kommunalbestyrelserne, at de skulde skaffe Havelodder. (Ulrich: Nej, det sagde jeg ikke Spor om). Ja, saa maa det ærede Medlem ikke rigtig kunne huske, hvad han sagde for et Øjeblik siden, for saaledes lød Bemærkningen. (Ulrich: Jeg sagde, at de skulde have en Ret). Ja, naar de skulde have en Ret, var det vel sagtens ogsaa Meningen, at de har Ret til at kræve det, og saa vilde Forholdet blive dette, at man vilde paabyrde Byraadene en Pligt, som de ikke kunde opfylde, uden at det vilde blive en overordentlig stor Fordel for alle de Grundejere, der ligger inde med Havelodderne, og at der laa et saadant Pres paa Byraadene til at købe disse til den Pris, man kunde erhverve dem for. Jeg vil gerne føje til, at naar man i Landstinget havde et Forslag liggende, der gik ud paa, at man, naar der ikke var Mulighed for at købe Havelodder og bruge dem i dette Formaals Tjeneste, bemyndigede Byraadene og Kommunalbestyrelserne til at ekspropriere Jord dertil, saa synes jeg, der var en glimrende Anledning til at vise, at man gerne vilde gøre det muligt for Byraadene og Kommunalbestyrelserne at indfri den Forpligtelse, som det ærede Medlem og hans Parti ved at hævde denne Ret for Bybefolkningen lægger paa dem. Det var disse Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre; jeg synes, det er det rigtige i dette Forhold.

Hvad angaar det, at Administrationen svæver i Luften, naar Lovforslaget om Erhvervelse af Jord bortfalder, har vi jo vedtaget en Ændring, der i stærkere Grad præciserer den højtærede Landbrugsministers Adkomst til at føre de Love ud i Livet, som vi nu har vedtaget.

Ordføreren (Hauge): Efter at det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) nu paa ny har fastslaaet som aldeles uomtvisteligt, at han og hans Parti under ingen Omstændigheder vil være med til at give Kommunerne en Ret til at ekspropriere Jord, hverken til Byggegrunde eller Havelodder, kan jeg fastslaa, at de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte om Ønskeligheden af at give Befolkningen i Byerne Adgang til at faa Havelodder,

ingen Betydning har. Naar det ærede Medlem ikke vil være med til at gøre det, som er det fornødne for at fremskaffe Havelodder, saa er hans Udtalelser kun at betragte som Ord og Ord og ikke andet end Ord, smukke Talemaader, der ikke er efterfulgte af nogen som helst Handling. Det ærede Medlem henviser Kommunerne til at købe Jord. Det behøver det ærede Medlem ikke nogen Lov for at give Kommunerne Adgang til. Købstadkommunerne kan købe lige saa megen Jord, de vil, og jeg kender ikke noget Eksempel paa, at hverken den nuværende Indenrigsminister eller hans Forgænger har lagt sig hindrende i Vejen for nogen Kommunes Opkøb af Jord. For øvrigt er det tvivlsomt, om Kommunerne er i Stand til at købe Jord i det frie Marked til en billigere Pris end private, og naar det ærede Medlem kun vil give Kommunerne et Paalæg om at købe Jord — jeg er endda ikke sikker paa, at det er det, det ærede Medlem vil —, saa kommer der ikke noget som helst andet ud af det, end hvad der kommer ud af det i Øjeblikket, thi allerede nu køber Kommuner Jord til Havelodder i det Omfang, det er muligt; Kommunerne hjælper til efter de Muligheder, der nu er til Stede, men Kommunerne hemmes derved, at Jordpriserne er i stadig Stigen paa Grund af den private Spekulation. De, der ønsker at komme i Besiddelse af Havelodder, spærres ude, fordi Spekulanterne i Byernes Periferi ligger med Jorderne, og disse er paa de fleste Steder nu drevne op til saadanne Priser, at Jorden praktisk talt ikke at erholde til Købs paa saadanne Vilkaar, at de, der ønsker Jord til Havelodder, kan have noget som helst Udbytte, i alt Fald ikke noget økonomisk Udbytte, af at faa dem og for øvrigt heller ikke kan skaffe de nødvendige Midler til Veje. Nu siger det ærede Medlem, at man skal længere ud, langt bort fra Byen med disse Havelodder. Ja, hvis de paagældende Mennesker havde det som Godsejerne, hvis de havde Bil eller Ridehest til deres Raadighed, saa spillede det naturligvis ingen stor Rolle, om Havelodden laa $\frac{1}{4}$ eller en hel Mil borte fra Byen, men i de fleste Tilfælde har de kun deres Ben og i bedste Fald kun en Cykel, og det er ikke tilstrækkeligt Befordringsmiddel for at komme ud til deres Havelod, naar denne ligger langt borte fra Byen. Jeg maa derfor bestemt hævde, at det, det ærede Medlem